

Titel: IV.

Citation: "IV.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e6597/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 195.

Korholdsbregler, som af Retten ere anordnede ifødenfor Hængsling, bortfalde eller ophæves i de samme Tilfælde som Hængslingen.

Fremdeles ophører en tillet Sikkerhed at hæfte, naar i Medfør af § 194 Hængsling finder Sted, eller naar en Siget under 18 Aar sættes under andet Tilsyn end den Persons, hvem han med Sikkerhed var betroet, samt naar den i Doerensstemmelse med § 191 paatagne Forpligtelse er opfyldt, eller naar den, der er gaaet i Vorgen, ved at fremstille den Sigtede for Retten opfiger sit Forloste.

§ 196.

Afsjorelser og Foranstaltninger med Hensyn til Korholdsbregler, som træde ifødenfor Hængsling, træffes af den Ret, der efter §§ 184 og 189 tager Beslutning om Hængsling og dens Ophor.

IV.

Om Beslaglæggelse paa dens Formue som unddrager sig Forsøgning, samt om Sagens Paadømmelse i den Sigtedes Graværelse.

§ 197.

Naar der i en under Landretten hørende Sag er rejst Anklage, som af Retten er hensen henviset til Hovedforhandling, men den Sigtede har unddraget sig Sagens videre Forsøgning, kan Retten paa Anklagerens Begjæring og, efter at Korhoaren er hørt, ved Kjendelse bestemme, at der skal lægges Beslag paa den Formue, som han maatte besidde eller erhverve i Riget. Kjendelsen forkyndes overensstemmende med Reglerne i § 102.

Deror Afsjorelsen af, om Sagen skulde paadømmes ved Landretten, paa Storretsen af den i det givne Tilfælde forshyldte Straf, kan Retten kun træffe en saadan Bestemmelse, naar den finder Anklagerens Sjøn om Strafsen hjemlet ved det Forliggende.

Oplyses det senere, at det var den Sigtede umuligt at møde, kan Retten ophæve Bes-

Beslaglæggelsen for et bestemt med Hensyn til den oplyste Undersøgningsgrund afspasiet Tidrum.

§ 198.

Retten drager Omfong for, at der bestikkes en Børge til at bestyre den beslaglagte Formue efter de Regler, som gjælde om bortblevne Personers Formue. Børgen har at afgive Roste om ikke at lade den Sigtede tilflyde nogen Indtægt af Formuen. Den Høyseskeds og Børns Underholdning af Formuen gjælde den almindelige Lovgivnings Regler.

Den Sigtede bliver fra det Dødelik, Kjendelsen er afsagt, uberettiget til at forflytte eller ved Retshandler at raade over nogen Del af den beslaglagte Formue, sidste Villiesbestemmelser dog derunder ikke indbefattede. For at denne Virkning af Beslaglæggelsen skal kunne gøres gjældende overfor en godtroende Trediemand, jaalebes at de foretagne Retshandler tage Oplidighed, bliver at iagttage, hvad der i Loven om den borgerlige Retshæjle er foreskrevet med Hensyn til Arrest paa Gods.

§ 199.

Beslaglæggelsen ophører:

- 1) naar den Sigtede fremstiller sig for Retten eller paagrives;
- 2) naar Formuen paa Grund af den Sigtedes Død eller ifølge de i Rdg. 11. Sept. 1839 foreskrevne Regler tilfalder hans Arvinger;
- 3) naar Anklagen frafalder eller Sagen ved Rettens Kjendelse heves.

Den Ret, som har besluttet Beslaglæggelsen, tager Beslutning om Ophøret i de foranvante Tilfælde; Formuen med de under Beslaglæggelsen vundne Indtægter og efter Afdrag af de havte Udgifter udleveres derefter til den Sigtede, eller henholdsvis Arvingerne.

§ 200.

I den Sigtedes Kræveresse kan ordentligvis ingen Hovedforhandling finde Sted. Kan den Sigtede ikke stilles tilstede, kan Anklagen vel henvises til Hovedforhandling.

men uden at denne berammes; er dette alt
 ret, udsættes Sagen; dog bør Sagens
 fremme mod Medsigtede herved intet
 Dødsstraf lide. Opstaaer der Fare for, at
 Beviser ved Hovedforhandlingens Ublættelse af
 den foranstøede Grund vilde gaa tabt, eller at
 de ved senere Benyttelse vilde give et mindre
 sikkert Resultat, kunne de efter Rettens Be-
 slutning føres udenfor Hovedforhandlingen.

I Sager, som det ifølge § 35 tilkom-
 mer Politimesteren eller ifølge § 39 Private
 at paatale, kan, naar den Sigtede udebliver
 uden oplyst lovligt Forskald, og Dommeren ikke
 finder hans personlige Reaccesse nødvendig,
 Hovedforhandling finde Sted (§§ 366 og
 451).

Kapitel V.

Om Afhørelse af den Sigtede og af en privat Anklager.

§ 201.

Enhver Sigtet, som indfalder eller frem-
 stilles for Retten til Afhørelse, skal høres an-
 gaaende Sigteisen og de med ham fremsøete
 Beviser.

Den Sigtedes Begjæring om at afgive
 Forklaring for Retten skal altid tages til
 Bølge (jfr. § 167).

§ 202.

Førend videre Afhørelse finder Sted, ad-
 spørges den Sigtede af Rettens Formand om
 Navn, Alder, Bopæl, Stilling og, hvad der
 iøvrigt maatte findes fornødent for at forvisse
 sig om hans Identitet, samt gjøres bejendigt
 med den med ham rettede Sigteise.

§ 203.

Den Sigtede opfordres af Dommeren til
 at udtale sig angaaende de Kjendtgjæringer,
 som udgjøre Sigteisens Gjenstand. Endvidere
 opfordrer Dommeren den Sigtede til at ud-